

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 5Csp/211/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317208389
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Lisá
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2019:8317208389.4

DOPLŇACÍ ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Annou Lisou v spore žalobcu P. S., nar. XX. X. XXXX, J. X, G., zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. Hrdinov 153/66, Svidník, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

Súd určuje, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. XXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX uvedená vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru pod bodom 13 o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3-tiny zahrňujúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou je neprijateľná.

Žalobcovi vo vzťahu k žalovanému súd priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal dňa 23. 8. 2017 na tunajšom súde žalobu, ktorou žiadal uložiť žalovanej povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 1005,70 eur s úrokom z omeškania 5% ročne od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému a to do zaplataenia. Taktiež žiadal určiť, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. XXXXXXXX z 21. 10. 2008, uvedená v bode 13. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná. Taktiež si uplatnil aj náhradu trov konania.

Podanie žaloby odôvodnil tým, so žalovaným uzatvoril Zmluvu o úvere č. XXXXXXXX dňa 21. 10. 2008, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou. Výška úveru bola 331,94 eur za poplatok 77,67 eur s tým, že celkovú čiastku vo výške 409,61 eur sa žalovanému zaviazal splatiť v 2splátkach po 204,81 eur. Žalovanému zaplatil sumu 1337,64 eur. Poukázal na to, že žalovaný mu za obdobie 12mesiacov poskytol celkovo 6úverov, pričom úver mu bol poskytnutý buď do hodnoty 200 eur alebo išlo o zmluvy, na základe ktorých sa mali úvery splácať v lehote nepresahujúcej 3mesiace alebo maximálne 4splátkami v lehote nepresahujúcej 12mesiacov, čím zo strany žalovaného došlo k obchádzaniu zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca to považuje za nekalú obchodnú prax žalovaného, ktorej cieľom bolo vyhnúť sa pôsobnosti zákona o spotrebiteľských úveroch.

Taktiež uviedol, že pri uzatváraní Zmluvy bola použitá aj ďalšia nekalá obchodná prax, ktorej cieľom bolo vylúčiť použitie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Obchodný zástupca pri vypĺňaní vopred pripraveného formulára za žalobcu zaškrtol políčku, podľa ktorého mu úver poskytol na účel výkonu povolania. Žalobca však finančné prostriedky reálne použil na bežné potreby a nie na výkon povolania. Žalobca má za to, že žalovaný sústavne porušuje spotrebiteľské práva tým, že odopiera

svojim zákazníkom domáhať sa vyrovnaní vzniknutej nerovnosti v právach a povinnostiach voči profesionálnej nebankovej spoločnosti. Na realizáciu nekalej obchodnej praktiky zo strany účastníka konania reagovala ja rozhodovacia prax súdov, ktorá vyhodnotila takéto inštruovanie účastníka konania ako protiprávne (uznesenie Krajského súdu v Prešove z 26. 5. 2011 sp. zn. 6Co/84/2011).

V ďalšom uviedol, že poplatok vo výške 77,67 eur je 2/3 tvorený nákladmi na vypracovanie uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tou spojenou. Žalovaný jej reálne neposkytol plnenie za takýto poplatok. Poplatok nebol individuálne dojednaný a svojou výškou, na jednej strane a absenciou zodpovedajúceho protiplnenia na strane druhej, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a preto v zmysle § 53 ods. 1 OZ predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalovaný si nárokuje poplatok za úkony, ktoré nie sú spotrebiteľovi vopred známe. Výška poplatku prevyšuje sumu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť na úrok a navyše nie je ničím odôvodnené, prečo poplatok závisí od výšky úveru. Poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/42/2012 v spojení s rozsudkom KS v Prešove sp. zn. 5Co/219/20123, ktorým rozhodol, že zmluvná podmienka v úverovej zmluve, v tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3, zahrňujúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy, spolu s administratívou s tým spojenou, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Obdobne rozhodol KS v Banskej Bystrici sp.zn. 14Co/321/2012, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/2/2015, sp. zn. 4Co/52/2015, 17Co/550/2015.

V ďalšom poukázal, že zmluva o úvere ako zmluva spotrebiteľská musí obsahovať náležitosti v zmysle §4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z.. Uzatvorená zmluva nemá náležitosti podľa uvedeného zákona uvedené v §4 ods. 2 písm. d), g), h), i), j), k) a preto je poskytnutý úver podľa §4 ods. 3 bezúročný a bez poplatkov. Na strane žalovaného tak v zmysle § 451 OZ došlo k bezdôvodnému obohateniu na jeho úkor vo výške rozdielu medzi jeho platbami v sume 1337,64 eur a výškou úveru v sume 331,94 eur, teda vo výške 1005,70 eur. O tom, že sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil sa dozvedel od združenia na ochranu spotrebiteľa dňa 16. 6. 2017. Vo vzťahu k objektívnej premlčacej dobe uviedol, že súdy opakovane posúdili konanie dodávateľov, ktorí porušujú spotrebiteľské právo ako úmyselné konanie, vedúce k ich bezdôvodnému obohateniu, čo má za následok desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/72/2014, sp. zn. 7Co/84/2011, sp. zn. 2Co/9/2012.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil a žiadal ju v celom rozsahu zamietnuť.

3. Tunajší súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 7. 12. 2017 č.k. 5Csp/211/2017-42 tak, že žalobe žalobcu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia a žalobu zamietol v časti o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania.

4. Proti výroku tohto rozsudku, ktorým súd žalobe žalobcu vyhovel, podal odvolanie žalovaný a proti výroku rozsudku, ktorým súd žalobu žalobcu zamietol, podal odvolanie žalobca.

5. O odvolaniach rozhodoval Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 27. 9. 2018 č.k. 15Co/14/2018-145 tak, že potvrdil rozsudok vo vyhovujúcom výroku a zrušil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania a v tomto rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Odvolací súd na základe odvolania žalobcu skonštatoval nesprávny postup súdu prvej inštancie, ak tento nerozhodol o neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v čl. 13 Všeobecných obchodných podmienok žalovaného, tvoriacich súčasť úverovej zmluvy uzavretej medzi sporovými stranami. Za nesprávny považuje záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého by rozhodnutie v tejto časti žalobného návrhu nemalo opodstatnenie a žiadny právny dopad na strany sporu, keďže úverový vzťah medzi stranami sporu zanikol splatením poskytnutého úveru s príslušenstvom žalobcom. Odvolací súd poukázal na ustanovenie §298 ods. 2 C.s.p. a vo vzťahu k druhému a prislúchajúcemu výroku rozsudku o trovách konania, vyhovel odvolaniu žalobcu a zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie s tým, že vec mu v tejto zrušenej časti vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods.1 písm. b/ CSP) s tým, že v novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o trovách doterajšieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

Rozsudok Krajského súdu v Prešove nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15. 10. 2018.

6. Súd sa oboznámil so žalobou a jej prílohami, zmluvou o úvere, všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, potvrdením k úverovej zmluve z klientskej zóny, prehlásením združenia HOOS, výpisom z obchodného registra žalovaného, písomnými vyjadrením žalovaného, výpoveďou právneho zástupcu žalobu, písomnými vyjadreniami strán sporu a zistil nasledujúci skutkový stav.

7. Žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník uzatvorili dňa 21. 10. 2008 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXX predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 331,94 eur. Žalobca sa zaviazal celkovo vrátiť sumu 409,61 eur v 2 splátkach po 204,80 eur. Žalobca sa zaviazal zaplatiť poplatok vo výške 77,61 eur. Splatnosť prvej splátky bola dňa 10. 1. 2009. V zmluve nie je uvedená výška ročnej úrokovej sadzby, RPMN, priemerná výška RPMN, konečná splatnosť úveru. Dlžník vyhlásil, že finančné prostriedky sú mu poskytnuté na výkon povolenia,

8. Podľa bodu 13. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru žalovaného, dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve a zaväzuje sa ju uhradiť v mesačných splátkach tak, ako je uvedené v na prvej strane tejto zmluvy. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.

Podľa bodu 19. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru žalovaného, zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom.

9. Z predložených Potvrdenia z Klientskej zóny vyplýva, že žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 331,94 eur. Žalobca v danom úverovom vzťahu už splatil 1337,64 eur. Stav úveru je: zostatok dlhu a celková dlžná suma je vyčíslená na 1918 eur.

10. Združenie na ochranu občana spotrebiteľov HOOS v prehlásení zo dňa 31. 7. 2017 uviedlo, že dňa 16. 6. 2017 im žalobca predložil Zmluvu o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 21. 10. 2008. Žalobca bol informovaný o tom, že táto zmluva je bezúročnou a bez poplatkovou a taktiež že obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Vzhľadom na to, že žalobca ako spotrebiteľ uhradil vyššiu sumu, ako mu bola poskytnutá, Združenie informovalo žalobcu, že došlo k bezdôvodnému obohateniu zo strany veriteľa spoločnosti Pohotovosť s.r.o. o sumu 1005,70 eur a že má právo sa súdnou cestou domáhať vydania tejto sumy ako bezdôvodného obohatenia.

11. Žalovaný vo svojich písomných vyjadreniach žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že na vyhlásení neprijateľnosti zmluvnej podmienky v zmysle žalobného návrhu žalobca nemá naliehavý právny záujem.

12. Zástupca žalobcu na pojednávaní trval na podanej žalobe a žiadal určiť neprijateľnú zmluvnú podmienku, ako aj uplatniť si náhradu trov konania. Svoj nárok opiera o listinné dôkazy, ako aj o názor, ktorý vyslovil krajský súd.

13. Podľa ustanovenia §137 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a) splnení povinnosti,

b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,

c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

14. Podľa §261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa §262 ods. 1 Obchodného zákonníka, strany si môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v § 261, sa spravuje týmto zákonom.

Podľa §497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa §1 ods. 1 Zák. č. 258/2001 Z. z., účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa §2 písm. a) a b) Zák. č. 258/2001 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa §3 ods. 1,2 Zák. č. 258/2001 Z. z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa §4 ods. 1 Zák. č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa §4 ods. 2 Zák. č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa §7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa §6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa §7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa §8 ods. 1.

Podľa §4 ods. 3 Zák. č. 258/2001 Z. z., pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa §4 ods. 4 Zák. č. 258/2001 Z. z., od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

16. Podľa §3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 8 ods. 3 Zákona o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Podľa §8 ods. 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa, za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 1, alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejmy z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

17. Podľa §52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa §52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa §53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa §53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa §54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Na základe vykonaného dokazovania súd mal tak za preukázané, že medzi stranami sporu konania bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

19. Na postavení žalobcu ako spotrebiteľa v danom úverovom vzťahu nič nemení ani to, že v zmluve o úvere bola zaškrtnutá kolónka, že žalovaná úver poskytuje žalobcovi na účel povolania. Pri posudzovaní, či medzi oprávneným a povinným išlo o spotrebiteľský vzťah, vzhľadom na to, že v zmluve o úvere bolo uvedené, že úver bol poskytnutý na účel povolania, súd vychádzal z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 8. 12. 2010, č.k.: 3CoE 78/2010, v ktorom (okrem iného) bolo konštatované, že: „Výkladom úpravy v Občianskom zákonníku citovanej vyššie je potrebné dospieť k záveru, že tzn. nespotebiteľom je len tá osoba, ktorá do postavenia odberateľa (konzumenta tovaru či služieb) vstupuje konaním v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (rozumej v rámci vlastnej zárobkovej činnosti slúžiacej rovnako ako u dodávateľa dosiahnutiu zisku a nielen uspokojovaniu osobných potrieb odberateľa či príslušníkov jeho domácnosti). Ak takto ustanoveným rámcom a nevybočením z neho sú zásadne len medze ustanovenia živnostenským alebo iným jemu na roveň postaveným oprávnením (opačný názor by okrem tolerovania neoprávnenosti podnikania viedol i k zotretiu hranice určenej na rozlišovanie medzi spotrebiteľskými a inými zmluvami, resp. vzťahmi), nemôžu byť pochybnosti o tom, že dopad ochrany podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách musí byť oproti ZoSÚ širší. Práve povolania sú totiž radené k činnostiam, ktoré môžu byť vykonávané ako samostatné zárobkové činnosti, ale aj v pomeroch obdobných tým zamestnaneckým. Práve nepochybná priradenosť toho ktorého povolania k jednej či druhej skupine potom môže mať zásadný význam v prípadoch, kde by síce nemuselo (nemalo) ísť o spotrebiteľský úver, napriek tomu však môže vzniknúť ešte pochybnosť o tom, či tu nejde o zmluvu spadajúcu aj pod úpravu spotrebiteľských zmlúv. Len vtedy, ak ide o povolanie vykonávané v režime obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a aj o súvis uzavretia zmluvy či jej plnenie s takýmto povolaním odberateľa, ide o vzťah nespádajúci pod úpravu spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku. Veriteľa úveru nemožno zbaviť povinnosti urobiť zadosť aj ustanoveniam zákona o spotrebiteľskom úvere o tom, že v zmluve o úvere neuvedie účel, za ktorý sa úver poskytuje a že dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania úverového dlžníka ťaží toho, kto tvrdí takúto výnimku (majúcu za následok potrebu kvalifikácie úveru za tzv. iný, a teda nespotebiteľský úver majúci sa takto riadiť výlučne úpravou v zmluve a Obchodným zákonníku), teda veriteľa. Potom niet rozumného dôvodu, pre ktorý by sa takéto závery nemali primerane uplatniť aj u zmlúv nespádajúcich pod úpravu spotrebiteľských úverov, avšak definovateľných ako spotrebiteľské a potreby rešpektovania takýmito zmluvami noriem tzn. spotrebiteľského práva v širšom slova zmysle. Pretože však takéto právo, najmä úprava spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku, pracuje s čiastočne odlišnou terminológiou, skoršie závery je zrejme žiaduce doplniť (a to i s prihliadnutím k možnému výskytu zaistenia skutočného účelu uzavretia zmlúv, ich subjektov či pohnútok takých subjektov inými nasvedčujúcimi nespotebiteľskému charakteru vzťahu) tak, že i v prípade pochybností o tom, či ide o spotrebiteľskú zmluvu, má dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ a že existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že aj nespotebiteľských charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne - spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti.“

Aj keď v úverovej zmluve je zaškrtnuté, že dlžník vyhlasuje, že finančné prostriedky sú mu poskytnuté na výkon povolania, súd mal za to, že žalobca v danej veci úver čerpal pre svoje osobné potreby. Súd dospel k záveru, že žalovaná nepreukázala, že úver bol žalobcovi poskytnutý na účel povolania, keďže zmluva o úvere obsahuje len všeobecný údaj o uzavretí tejto zmluvy na účel povolania, ktorý však neposkytuje odpoveď na otázku, aké je povolanie žalobcu a aký konkrétny súvis s takýmto povolaním či predmetom činnosti uzavretie zmluvy má. Naopak, z vyjadrenia žalobcu bolo preukázané, že žalobca tento úver nečerpal na vyznačený účel povolania a aj to, že uvedený účel čerpania úveru zaškrtol v zmluve obchodný zástupca žalovanej, nie žalobca. Uvedené konanie žalovanej prostredníctvom jej obchodných zástupcov, je obchádzaním zákona a nekalou obchodnou praktikou za účelom neposkytnúť dlžníkom ako spotrebiteľom primeranú ochranu podľa príslušných právnych predpisov. Súd teda ustálil, že žalobca v zmluvnom vzťahu, uzatvorenom so žalovanou na základe zmluvy zo dňa 21. 10. 2008 č. XXXXXXXX, bol v postavení spotrebiteľa v zmysle definície spotrebiteľa a žalovaná bola v pozícii dodávateľa. Súd preto túto zmluvu o úvere vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu, kde žalobca je v pozícii spotrebiteľa a teda mu prináleží ochrana patriaca spotrebiteľovi v zmysle príslušných zákonných ustanovení.

20. Zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

21. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa vo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

22. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 331,94 eur, ktorý sa zaviazal splatiť v 2 splátkach po výške 204,81 eur mesačne. V prospech žalovaného žalobca uhradil sumu 1337,64 eur.

23. Podľa ustanovenia §298 ods. 1 C.s.p., súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa §298 ods. 2 C.s.p. ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

24. Žalobca si podanou žalobou uplatnil aj nárok na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v čl. 13 Všeobecných obchodných podmienok žalovaného. Z vymedzenia tejto zmluvnej podmienky v žalobnom návrhu a Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, z prebiehajúcich súdnych konaní vedených proti žalovanému je súdu známe, že sa jedná o zmluvnú podmienku v zmysle ktorej si voči žalobkyni uplatnil nárok na zaplatenie poplatku vo výške 2/3 z poskytnutého úveru.

Súd žalobe žalobcu vyhovel aj v tejto časti, pretože citovanú zmluvnú podmienku súd považoval za neprijateľnú s poukazom na ustanovenie §53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Súd poukazuje, že tieto Zmluvy, resp. Všeobecné podmienky sú typickými formulárovými zmluvami, ktoré uzatvoril dodávateľ so spotrebiteľom a teda jednoznačne sa jedná o zmluvy spotrebiteľské v zmysle príslušných ustanovení §52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Citovanú zmluvnú podmienku súd považoval za neprijateľnú, pretože súd má za to, že neboli individuálne dohodnuté a súčasne jednoznačne spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to na úkor žalobcu ako spotrebiteľa.

Súd má však za to, že Všeobecné zmluvné podmienky nie sú aktom, ktoré by zaväzovali žalobcu s tým, že tieto nie sú ani podpísané (§ 40 ods. 1, 3 OZ; porov. 2Cdo 245/2010), navyše bez platnej inkorporačnej doložky (uvedená drobným písmom v dolnej časti zmluvy).

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Súd poukazuje na to, že celá zmluva o úvere, ako aj zmluvné dojednania, sú na žalovaným predpísaných a predpripravených formulároch - tlačivách, ktoré spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť, sú vopred pripravené, s drobnými písmenami a po dopísaní údajov, resp. konkrétnych čísiel sa podpisujú bez možnosti zmeny zmluvných dojednaní zo strany spotrebiteľa. Zmluvné dojednania s drobnými písmenkami pritom ani nie sú podpísané účastníkmi.

1. Ďalej zo zmluvy ani z VOP nevyplýva, za čo vlastne dlžník má platiť poplatok, preto absentuje požiadavka jeho určitosť. Spotrebiteľ tak platí za niečo, čo mu po materiálnej stránke nie je dodané. Pri spotrebiteľských úveroch je pritom nevyhnutné, aby dohodnutými poplatkami sa platilo za skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Karlsruhe sp. zn. AZ17U 192/2010 zo dňa 3.5.2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné: „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene... Preverenie úverovej spoľahlivosti (bonity) a výšky úrokovej miery, ktorými banka odôvodňovala vyrubenie poplatku za spracovanie pri poskytovaní úveru Vrchný krajinský súd odmietol a uzavrel, že uvedené činnosti vykonáva banka vo vlastnom ekonomickom záujme minimalizovať nevyhnutnosť vlastných pohľadávok. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie o poskytnutí úveru poskytne zadarmo. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie“. Aj keď súd v tejto veci neprihliada na uvedené rozhodnutie ako na precedens záväzný v tejto veci, stotožňuje sa s touto argumentačnou líniou a s uvedenými dôvodmi. Tak vnútroštátne súdy Nemeckej spolkovej republiky, ako aj Slovenskej republiky, sú povinné (ako súdy členských štátov EÚ) aplikovať právo EÚ vrátane práva na ochranu spotrebiteľa. V tomto smere súd poukazuje na to, že uvedený záver si osvojil aj Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 18Co 109/2011.

Z obsahu úverovej zmluvy je zrejmé, že ide o zmluvu formulárovú, do ktorej sú pri jej uzatváraní dopisované údaje vrátane údajov o „odplate“. Výška „odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov“, ktorá je podľa tvrdení samotného žalovaného vo svojej podstate administratívnym poplatkom tvoreným nákladmi na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy sa evidentne líši v jednotlivých prípadoch a súdu je známe z jeho činnosti, že sa mení v závislosti od výšky istiny úveru. V tomto spore pri úvere 331,94 eur činil uvedený poplatok 77,61. Poplatok, ktorý má pokryť náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere však nemôže byť ovplyvnený výškou úveru a to vedie k záveru o tom, že žalovaný sa týmto pomerne sofistikovaným spôsobom snažil opticky vyvolať dojem nižšej úrokovej sadzby, aj keď v

skutočnosti tento administratívny poplatok odvíjajúci sa od výšky úveru vo svojej podstate predstavuje úrok. Poplatok 77,61 eur predstavuje 23,38% z úveru na obdobie dvoch mesiacov, keďže úver sa mal splatiť 2mesačnými splátkami. To znamená, že v skutočnosti ročná odplata za poskytnutie úveru by v percentuálnom vyjadrení predstavovala 140,28% ročne, čo skoro 10násobne prevýšilo priemernú úrokovú sadzbu obdobných úverov v bankách, keďže podľa internetovej stránky NBS v októbri 2008 pri spotrebiteľskom úvere do 5 rokov činila priemerná úroková sadzba 14,86% ročne. Išlo by nepochybne o dohodu o odplate v rozpore s dobrými mravmi, čo by spôsobovalo jej neplatnosť zo zákona s poukazom na §39 a §3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Spotrebiteľ by mal platiť administratívny poplatok za skutočne dodané plnenie, pričom predmet administratívneho poplatku musí byť určitý a v primeranej výške. Ak tieto atribúty nie sú splnené, spôsobuje to značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a teda ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

2. Súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, že žalobca nemal naliehavý právny záujem na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky. Z ustanovenia §137 C.s.p. jednoznačne vyplýva záver, že obsahuje iba demonštratívny výpočet žalôb. V zmysle ustanovenia §298 ods. 1 C.s.p. môže súd v rozsudku v spotrebiteľskom spore aj bez návrhu určiť, že zmluvná podmienka, používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Zákonná konštrukcia ods. 2 citovaného ustanovenia ukladá iba povinnosť súdu uviesť vo výroku rozhodnutia znenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v prípade, ak určil niektorú zo zmluvných podmienok k spotrebiteľskej zmluve za neprijateľnú alebo priznal akékoľvek plnenie uvedenej neprijateľnej zmluvnej podmienky. Rovnaký názor v obdobnej veci vyslovil aj Krajský súd v Prešove v uznesení zo dňa 26. 10. 2017 sp. zn. 18Co/120/2017.

Súd konštatuje, že v danej veci žalobca má naliehavý právny záujem na určení neprijateľne zmluvnej podmienky. V danej veci bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu naliehavého právneho záujmu nespočíva na žalobcovi, keďže tento vyplýva priamo zo zákona. Zo samotného ustanovenia §52 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva právny záujem žalobcu ako spotrebiteľa na určenie neplatnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá spôsobuje nerovnováhu v postavení účastníka tohto konania a predmetnej spotrebiteľskej zmluvy. Platí, že členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok na ďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 bod 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybnované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky, ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenej zmluvnej podmienky za neprijateľnú. Súdný dvor EÚ v rozhodnutí C-473/0 potvrdil, že uplynutie času v žiadnom prípade nemôže byť skutočnosťou, ktorá by mala znížiť alebo znemožniť ochranu práv spotrebiteľa pred nekalými obchodnými podmienkami podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS. Žalobca v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách aj v zmysle ustanovenia §3 ods. 3 Zák. č. 250/2007 Z.z., z čoho taktiež naliehavý právny záujem na požadovanom určení vyplýva. Uvedené je aj v súlade s judikatúrou Európskeho Súdneho dvora a ochranou spotrebiteľa a to slabšej zmluvnej strany (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 26. 10. 2017 sp. zn. 18Co/120/2017).

3. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia §255 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa §262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalobca bol v konaní úspešný, preto mu v plnom rozsahu patrí aj náhrada trov konania tak pred súdom prvej inštancie, ako aj pred odvolacím súdom. Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa ustanovenia §262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom o výške tejto náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle ods. 2 citovaného ustanovenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.